

peilen en ordenen waart, en voorlopig
nog liefst geen bezoekers toeliet.

Lieve Bram, wij dachten dat je nog een
hele weg had af te leggen. Maar Jahweh,
die u weefde in de schoot van je moeder,
Hij zag het anders. Hij vond de tijd
gekomen om je zijn Land te tonen, met jou
te spreken van aangezicht tot aangezicht,
en je te omvatten in zijn onuitsprekelijke
Volheid.

Waak nu, samen met Hem, over ons die
achterblijven en je zo hard missen.
Glimlach naar ons, dat we de pijn kunnen
dragen.

Dank lieve jongen.

Moeke en Va,
Ruth en Frie,
Sabien

Bram Stokx

19 maart 1969 - 21 augustus 1993

Jahweh zei tot Abraham:

'Trek weg uit uw land, uw stam en uw familie, naar het land dat ik u tonen zal'

[Genesis 12, 1]

Lieve Bram,

Bij je geboorte kreeg je bewust de naam Abraham, zinnebeeld voor wie het bekende durft loslaten, het vaststaande in vraag stellen, de platbetreden paden verlaten. Niet uit rebellie of dwarsliggerij, maar om op zoek te kunnen gaan naar het beloofde land, naar de echte kern der dingen, die zo vaak verstrikt geraakt onder tradities, gewoontes en regels.

Bram, je hebt je naam op soms adembenemende wijze waargemaakt. Je creativiteit, spontaneïteit, je verrassende humor doorbraken vele conventies. Het keurslijf van de schoolse opleiding heeft je heel zwaar bekneld, en je hebt je op je eigen manier en met de hulp van fijne vrienden een weg gebaad, waar je je speelsheid, je gevoel voor stijl

en schoonheid kon uitleven. Daarnaast heb je nog vele andere levens geleid, als scout en scoutsleider, als animator voor Vredeseilanden, als zanger in jeugdkoren en rockgroepen, als D.J., en recent zelfs als manager van een rockgroep en als radiopresentator. Muziek was je levensadem.

Maar bovenal was je een vriend: gul, jezelf vergetend, klaarstaand voor iedereen, attentief, bezorgd om harmonie. Je straalde charme uit voor elk, warmte voor je vrienden, grote tederheid voor wie je liefhad. Toch relativerde je telkens je eigen gevoelens en ernst met schalkse humor en een twinkelen in je ogen.

Inderdaad, slechts heel schuchter en af en toe liet je ons een glimp zien van je eigen diepte. Alsof je ze zelf nog aan het